

Dosarul nr. 2ra-1438/21

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Fălești) L. Trocin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cibric Ecaterina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cibric Ecaterina
împotriva lui Albu Sergiu cu privire la decăderea din drepturile părintești,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2021,

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2020, Cibric Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Albu Sergiu cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii, Cibric Ecaterina a menționat că la 25 octombrie 2014 a
înregistrat căsătoria cu Albu Sergiu, iar din căsătorie, la XXXXX, s-a născut
copilul XXXXX.

Deoarece căsătoria cu pârâtul a eșuat, prin hotărârea Judecătoriei Fălești din
04 mai 2016, căsătoria a fost desfăcută, iar copilul minor a rămas să locuiască cu
mama.

De asemenea, reclamanta a invocat că deoarece pârâtul nu contribuia în nici
un fel la creșterea, educarea și întreținerea copilului minor, prin hotărârea
Judecătoriei Făleștii din 13 iunie 2019, s-a încasat de la Albu Sergiu pensia pentru
întreținere a copilului XXXXX, în mărime fixă de 770 de lei, începând cu
15 aprilie 2019 până la atingerea majoratului.

Însă, pârâtul nu achită pensia pentru întreținerea copilului și nu execută
obligațiile față de copil.

Reclamanta Cibric Ecaterina a solicitat decăderea lui Albu Sergiu din
drepturile părintești în privința copilului minor XXXXX, născut la XXXXX și
încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 24 februarie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Cibric Ecaterina.

S-a decăzut Albu Sergiu din drepturile părintești în privința copilului minor XXXXX, născut la XXXXX.

S-a încasat de la Albu Sergiu în beneficiul Ecaterinei Cibric suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2021, s-a admis apelul declarat de Albu Sergiu, s-a casat hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 24 februarie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cibric Ecaterina.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că căsătoria dintre Albu Sergiu și Albu (Cibric) Ecaterina a fost desfăcută la 04 mai 2016 prin hotărârea Judecătoria Fălești.

De asemenea, instanța de apel a constatat din căsătorie, la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX, care se află la întreținerea mamei, Cibric (Albu) Ecaterina.

La fel, prin hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 13 iunie 2019, s-a dispus încasarea de la Albu Sergiu în beneficiul Ecaterinei Cibric pensia pentru întreținerea copilului minor în cuantum de 770 lei lunar, până la atingerea majoratului acestuia.

Prin adeverința eliberată de executorul judecătoresc Matachi Serghei, la situația 16 noiembrie 2020, Albu Sergiu a admis o restanță la plata pensiei de întreținere copilului minor în sumă de 10 395 lei pentru perioada 01 octombrie 2019 – 16 noiembrie 2020.

Totodată, instanța de apel a specificat că prin adeverința executorului judecătoresc, se confirmă faptul că la 15 iunie 2021, a fost achitată restanța la pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, în sumă de 11 460 de lei pentru perioada noiembrie 2020 – iunie 2021.

Totodată, instanța de apel a stabilit că bonul de plată datat cu 22 februarie 2021, confirmă transferul efectuat de către Albu Sergiu în sumă de 5000 lei la contul executorului judecătoresc în vederea stingerii parțiale a datoriei la plata pensiei de întreținere copilului minor.

Deci, instanța de apel nu a constatat dezinteresul lui Albu Sergiu pentru creșterea și dezvoltarea copilului său și nici eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești prin plata pensiei de întreținere, iar ca urmare a specificat că, la examinarea cauzei, instanța de fond a apreciat în mod arbitrar probele prezentate de părți, reținând în mod tendențios doar afirmațiile reclamantei, care nu au fost dovedite, iar ca urmare nu și-au găsit confirmare.

Or, din materialele cauzei rezultă cert faptul că, deși Albu Sergiu a înregistrat restanță la plata pensiei de întreținere până la înaintarea acțiunii în judecată, iar la data de 15 iunie 2021 a lichidat-o integral, astfel nu se poate constata eschivarea acestuia de obligația pecuniară.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești, însă în speță, nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a lui Albu Sergiu la

neîndeplinirea obligațiilor părintești și nici faptul că acesta este nedemn pentru a fi tatăl copilului minor.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că prezența lui Albu Sergiu în viața copilului său și participarea acestuia la educarea lui, sunt în interesul copilului, în timp ce decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, astfel încât ea trebuie aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinți ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești, precum cele prevăzute de art.74 din Codul familiei, nu au dat nici un efect.

La 10 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Cibric Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Cibric Ecaterina, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Astfel, a menționat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și anume art. 67 lit. a) din Codul familiei, reținând în obligația apelantului doar cea de întreținere a copilului, fără a se expune și în privința celorlalte obligații invocate în cererea de chemare în judecată.

La caz, recurenta a făcut referire la hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 01 februarie 2021, prin care a fost constatată vinovăția lui Albu Sergiu de la executarea hotărârii instanței de judecată de la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Deci, constatarea instanței de apel cu referire la faptul că acțiunile tatălui nu au atins gradul necesar de severitate pentru a fi decăzut din drepturile părintești, este una arbitrară, deoarece este lipsită de certitudine și fermitate, bazându-se pe o interpretare viciată a materialului probator.

La 25 august 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 17 iunie 2021, iar la 13 iulie 2021, recurenta a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 137).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 10 august 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cibric Ecaterina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cibric Ecaterina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari